

[Fibiger.]

anstaltninger til Støtte for Fiskerierhvervet, synes jeg ikke, man skal pille nogle ud, og at der skal Ansøgninger ind og den Slags. Her synes jeg, man stiller sig for karrigt. Lad saa være, at Staten ikke vil yde hele Beløbet til Krigsforsikring, men saa burde den i hvert Fald betale Halvdelen og give dem Lejlighed til at faa noget mere, som ikke selv kan betale dette. Jeg kunde i og for sig ønske, at Staten overtog hele Risikoen. Efter de Oplysninger, der foreligger for mig, skulde der i de 3 Maaneder, der er gaaet, være Tale om 133 000 Kr., og som Forholdene ligger for Fiskeriet, synes jeg ikke, det vilde være unaturligt, om Staten overtog denne Krigsrisiko, navnlig da man faar oplyst, at man i Sverige og Norge betaler det hele. Jeg synes, at de tre nordiske Lande ogsaa paa dette Omraade skulde være paa Linie med hinanden, saa Fiskerne her kunde se, at de blev behandlet paa samme Maade som i Sverige og Norge.

Der er et Forhold til, som man i Fiskerierorganisationerne har talt om, men det er ikke kommet til Udtryk her i Lovforslaget, saa vidt jeg ser, nemlig om der kunde være Mulighed for, at der fra Fiskeribanken og andre Steder kunde gives vanskeligt stillede Fiskere Henstand med forfaldne Renter og Afdrag. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om der ikke vil ske en Henstilling til Fiskeribanken desangaaende og ogsaa til andre Pengeinstitutter, saa man ogsaa paa den Maade kunde komme de vanskeligt stillede Fiskere til Hjælp.

Jeg tror, den højtærede Minister har Indtryk af, at de Ordforere, der har været fremme her, stiller sig velvilligt til Forslaget. Vi gør det i hvert Tilfælde, men kunde altsaa ønske det ændret noget i Retning af det, man har ønsket fra de forskellige Organisationer, saa man ogsaa paa den Maade kunde give Udtryk for, at hele Samfundet paaskønner det Arbejde, Fiskerne udfører under de farefulde Forhold, der findes for Øjeblikket.

Jensen (Gørding): Jeg anerkender fuldt ud, at Fiskerierhvervet er i endnu større Vanskeligheder end Landbruget, og hertil kommer saa yderligere Faremomentet. Derfor finder jeg det i høj Grad paakrævet, at Regering og Rigsdag gennem det forelagte Lovforslag gaar ind for at yde Erhvervet en haardt tiltrængt Støtte. Det er formentlig alle bekendt, at Vestjysk Fiskeriforening ligesom det store Landbrug kræ-

vede en Kronekurs paa 22,40. Det har man nu frafaldet og udtalt, at Foreningen vil være tilfreds med visse Hjælpeforanstaltninger til Gengæld. Jeg anerkender det herigennem viste Samfundssind og skal om selve Lovforslaget kun bemærke, at jeg i alt væsentligt finder dets Bestemmelser rigtige. Dog vil jeg henstille til den højtærede Minister, om ikke Kravet om Kommunekaution for en Trediedel af Laanesummen kan nedsættes noget. Jeg kunde nemlig tænke mig, at en saadan Kaution vil det i visse Landkommuner være vanskeligt for Fiskerne at fremskaffe. Helst saa jeg, at dette Krav helt blev slettet. De andre Hjælpeforanstaltninger, Tilskuddet paa de 40 Kr. pr. t Brændselsolie og Tilskuddet til Betaling af Krigsforsikringspræmierne, finder jeg helt rigtige; jeg skal dog bemærke, at det er vel en Trykfejl, at Tilskuddet til Krigsforsikringen kun gaar til 31. December 1939. Skulde Lovforslaget undergaa en Udvalgsbehandling, vil jeg henstille til Ministeren, om der ikke ogsaa var Grund til at overveje en Fragtgodtgørelse til udenlandsk Havn for dansk Fisk, som af Fiskeriforeningen ønsket.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Valdemar Thomsen: Da Fiskernes Vanskeligheder ret nøje svarer til Landbrugets, og da Aarsagerne til Vanskelighederne er de samme, siger det sig selv, at min Gruppe og jeg med Glæde vil støtte det foreliggende Lovforslag. Der er noget vist tragisk for den højtærede Minister i, at de Grene af Erhvervslivet, som staar under hans specielle Varetægt, tilsyneladende skal oprettholdes ved Støtte fra det offentlige. Tragisk er det, at de, der producerer, fremskaffer Værdierne, er ringere stillede end de, der handler med de paagældende Produkter, og de, der forbruger Produkterne. Der maa være noget galt i et Samfund, hvor de Mennesker, hvis Arbejde og Indsats er afgørende for hele Nationens Levefod, arbejder sig længere og længere ud i Fattigdom, medens andre, særlig den passive Kapital, svømmer ovenpaa. Meget vilde være anderledes, hvis Regeringen, hvis den

Bettelse.